

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1256/2023
06.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ... чији је пуномоћник Весна Михаиловић, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца „FILA NORTH GRUPA“ ДОО Нови Сад, чији је пуномоћник Милан Унковић, адвокат из ..., ради накнаде штете и уплате доприноса, одлучујући о ревизији туженог – противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3264/22 од 23.11.2022. године, у седници већа одржаној 06.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог – противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3264/22 од 23.11.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца – противтуженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1699/21 од 18.04.2022. године (исправљена решењем од 09.06.2022. године), ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиоца – противтуженог у делу да се обавезе тужени – противтужилац да у његово име и у његову корист уплати припадајуће порезе на зараде надлежној пореској управи на досуђене износе главнице на име накнаде штете и да поднесе појединачне пореске пријаве о обрачунатим порезима и доприносима на месечном нивоу за сваки месец надлежној пореској управи на име и за рачун тужиоца за период од 09.10.2013. до 18.11.2019. године. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца – противтуженог па је обавезан тужени – противтужилац да му исплати на име накнаде штете због незаконитог отказа уговора о раду услед неисплаћених зарада и других личних примања за период од престанка радног односа 09.10.2013. године до 18.11.2019. године појединачне месечне износе са законском затезном каматом почев од доспелости па до исплате (ближе наведене у овом ставу) као и да у име и за рачун тужиоца – противтуженог уплати доприносе за обавезно социјално осигурање за период од 09.10.2013. до 18.11.2019. године, на досуђене износе главница на име накнаде штете и то доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе за социјално и

здравствено осигурање надлежном Републичком фонду за социјално и здравствено осигурање, доприносе за осигурање за случај незапослености надлежној Националној служби за запошљавање, Филијала Београд, све по стопама важећим на дан уплате. Ставом трећим изреке тужбени захтев туженог – противтужиоца делимично је усвојен па је обавезан тужилац – противтужени да туженом – противтужиоцу врати стечено без основа и исплати износ од 200.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 31.11.2019. године. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев туженог – противтужиоца у делу којим је предложио да му тужилац – противтужени врати стечено без основа и исплати први износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом почев од траженог дана 31.10.2013. године до досуђеног дана 31.11.2019. године, а други износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом почев од траженог дана 21.10.2013. до досуђеног дана 31.11.2019. године. Ставом петим изреке обавезан је тужени – противтужилац да тужиоцу – противтуженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 356.642,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате. Ставом шестим изреке обавезан је тужилац – противтужени да туженом – противтужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 57.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате. Ставом седмим изреке одбијен је тужбени захтев у делу којим тужилац – противтужени потражује исплату законске затезне камате на досуђени износ на име парничних трошкова за период од правноснажности па до дана извршности пресуде. Ставом осмим изреке одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужени – противтужилац потраживао исплату законске затезне камате на досуђени износ на име парничних трошкова за период од дана пресуђења до дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3264/22 од 23.11.2022. године, ставом првим изреке, делимично је преиначена првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени – противтужилац да тужиоцу – противтуженом на име накнаде штете због незаконитог отказа уговора о раду услед неисплаћених зарада и других примања за период од 01.08.2019. до 18.11.2019. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспелости па до исплате (ближе наведене у овом ставу), као и решење о трошковима поступка тако што је одбијен захтев туженог – противтужиоца за накнаду трошкова парничног поступка преко износа од 19.500,00 динара са траженом законском затезном каматом, док су у просталом делу жалба тужиоца – противтуженог и жалба туженог – противтужиоца одбијене и првостепена пресуда у преосталом усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву и одбијајућем делу одлуке о противтужбеном захтеву, усвајајућем делу одлуке о накнади трошкова поступка по захтеву тужиоца – противтуженог те у преосталом усвајајућем делу одлуке о накнади трошкова поступка по захтеву туженог – противтужиоца и у делу којим је одбијен захтев туженог – противтужиоца за исплату затезне камате на износ накнаде трошкова поступка потврђена. Ставом другим изреке, обавезан је тужени – противтужилац да тужиоцу – противтуженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 11.880,00 динара. Ставом трећим изреке одбијен је захтев туженог – противтужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени – противтужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с позивом на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. у вези члана 407. став 1. тач. 1, 2, 3. и 4. ЗПП.

Тужени је одговорио на ревизију туженог.

Испитујући ревизију у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), а у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) Врховни суд је оценио да ревизија туженог – противтужиоца није дозвољена.

Чланом 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Тужбом поднетом 04.03.2021. године тужилац захтева накнаду штете због незаконитог отказа услед неисплаћених зарада и других личних примања. Захтев за накнаду штете због неисплаћених зарада не представља спор о заснивању, постојању или престанку радног односа у коме би ревизија увек била дозвољена.

Поред тога ревизија није дозвољена ни сходно одредби члана 403. став 3. ЗПП којом је прописано да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Тужба у овој правној ствари са захтевом за накнаду штете у виду изгубљене зараде због незаконитог отказа поднета је 04.03.2021. године, а вредност предмета спора о коме је одлучено побијаном пресудом је 4.789.153,92 динара са законском затезном каматом. Пресудом донетом у другом степену делимично је преиначена првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев за исплату неисплаћене зараде и других примања за август, септембар, октобар и новембар месец у укупном износу од 171.081,38 динара, док је у преосталом делу који се односи на исплату неисплаћене зараде, доприносе, одлуку о противтужбеном захтеву и трошковима поступка, првостепена пресуда потврђена и одбијена као неоснована жалба туженог – противтужиоца па како вредност побијаног дела не прелази износ од 40.000 евра на дан подношења тужбе (износи 39.276,21 евра) то ревизија није дозвољена сходно одредби члана 403. став 3. ЗПП.

Како је тужени – противтужилац ревизију изјавио против другостепене одлуке којом је преиначена првостепена пресуда и смањена његова обавеза, то ревизија против преиначујућег дела првостепене пресуде није дозвољена јер ју је изјавила странка чије право је због преиначења првостепене пресуде није ускраћено, односно смањено.

Ревизија није дозвољена ни против одлуке о камати јер она сходно члану 28. ЗПП не чини вредност спора, меродавну за изјављивање ревизије.

Са свега изнетог на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Како трошкови састава одговора на ревизију не представљају оне трошкове који су потребни ради вођења парнице то је одлучено као у ставу другом изреке на основу члана 154. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић